

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/319/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211926
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8813211926.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobkyne C. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/DX, J., zastúpenej JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, Námestie osloboditeľov 10, Michalovce, proti žalovanému: X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. O. XXXX/XX, X., zastúpenému AK NOVIKMEC, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Rázusova 125, Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17.06.2015 č.k. 5C 480/2013-210 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 2.920,27 eur a žalobkyňa je povinná ju zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet AK NOVIKMEC, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Rázusova 125, Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 20.441,- eur.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v tomto konaní rozhodoval o žalobe (uplatnenom nároku) vylúčenej z konania sp.zn. 10C 207/2012, predmetom ktorého bola pôvodne žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu. Pripomenul, že žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou zo 17. júla 2012 domáhala, aby súd vyslovil, že Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „Dohoda“) počas trvania manželstva podľa §149 OSP zo dňa 10.01.2012 je neplatná. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný ju vylákal na notársky úrad vo X. pod zámienkou, že je potrebné podpísať jednu listinu a overiť pravosť jej podpisu, a to len pre daňové účely, čo aj žalobkyňa urobila, avšak obsah listiny jej známy nebol a neobdržala ani kópiu listiny, ktorú podpísala. Žalovaný neskôr podal návrh na rozvod manželstva. Žalobkyňa sa dňa 16.05.2012 dostavila na Správu katastra vo X., kde sa dozvedela, že pred notárskym úradom podpísala Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a na základe tohto rozhodnutia správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnostiam tam uvedeným, v prospech žalovaného. Uzatvorenou dohodou všetok hnutel'ný, aj nehnuteľný majetok nadobúda do výlučného vlastníctva žalovaný. Právna argumentácia žalobkyne bola opieraná o ustanovenia §149 ods. 1, 2 a §150 Občianskeho zákonníka, a aj o ust. § 39 citovaného zákona, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Preto podľa názoru žalobkyne, Dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 10.01.2012, ktorá bola podkladom povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v prospech žalovaného, je od počiatku absolútne neplatná a povolením vkladu

došlo aj k nesprávnemu postupu zo správy katastra, lebo nepreskúmala predmetnú Dohodu, či táto neodporuje zákonu, či zákon neobchádza alebo či sa neprieči dobrým mravom. Povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti na základe takejto dohody žalobkyni vznikla značná škoda, lebo všetky nehnuteľnosti nadobudol do výlučného vlastníctva iba žalovaný, pričom ide o majetok značnej hodnoty. Nehnuteľnosti nachádzajúce sa v rozhodnutí správy katastra zo dňa 23.02.2012 boli pred týmto dátumom v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a boli nadobudnuté za trvania manželstva.

Súd ďalej uviedol, že podaním zo dňa 23. januára 2013 žalobkyňa navrhla pripustiť zmenu žaloby podľa § 95 ods. 1 OSP a podáva návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorým žiada vyporiadať rovnaký predmet (podľa žaloby veci patriace do BSM), ako bol uvedený v Dohode, s výnimkou nehnuteľností nadobudnutých kúpnu zmluvou zo dňa 1.8.2003 a 18.11.2011, zapísaných na LV č. XXX - a s tým, že oproti Dohode žalobkyňa ako predmet BSM označila aj obchodné podiely v spoločnostiach R. s.r.o., so sídlom V. X,X.

Právny zástupca, prostredníctvom ktorého bola žaloba podaná, uviedol, že ponecháva na zváženie súdu, či súd rozhodne jedným rozsudkom, alebo tento doplnený návrh vylúči na samostatné konanie.

Uznesením č.k. 10C 207/2012-119 zo dňa 17.10.2013 súd konanie o návrhu žalobkyne na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vylúčil na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách vylúčenej časti konania.

Žalobkyňa navrhla, aby súd rozhodol tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov do výlučného vlastníctva prikáže žalovanému (čl. 12) - hnuťnosťi : zbrane položky 1 až 7, vozidlá položky 8 až 21, nehnuteľnosti kat.územie B. (pozemky KN N KN N KN N KN C XXX/X, KN N KN N KN N KN N KN CXXX/XX, KN N KN N KN N KN N KN N KN N KN N KN N KN N kat.územie M. (pozemky KN N KN N KN N KN W KN W KN N kat.územie U. Y. (pozemok KN W kat.územie X. (pozemky KN N KN N stavba s.č. XXXX KN N kat.územie Z. (pozemok KN W obchodné podiely spoločnosti R., s.r.o. a spoločnosti Z.. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov súd do výlučného vlastníctva prikáže žalobkyni nehnuteľnosti: kat.územie I. (pozemky KN N KN N KN N KN N kat. územie B. (pozemok KN N kat. územie M. (pozemky KN N KN N KN N KN N KN W KN W stavba s.č. XXX KN N a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na finančné vyrovnanie sumu 1.000.000,- € a trovy konania v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa zistil skutkový stav, podľa ktorého manželstvo účastníkov konania bolo uzavreté dňa 07.08.2003 a bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9P 144/2012-16 dňa 12.06.2012.

Rozsudkom č. k. 5C 118/2010-12 zo dňa 27.05.2010 Okresný súd Vranov nad Topľou zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2010.

Dňa 10.1.2012 účastníci uzavreli Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov počas trvania manželstva, podľa ktorej hnuťnosťi veci:

1. Revolver Zbrojovka Brno, X.,
2. Pištoľ samonabíjacia ČZ 83, X.,
3. Malokalibrovka opakovacia Zbrojovka Brno, X.,
4. Revolver Arminius, X.,
5. Pištoľ jednovýstrelová, Drulov, X.,
6. Pištoľ jednovýstrelová Československo, X.,
7. Pištoľ samonabíjacia ČZ Uherský Brod, v...,
8. Nákladný automobil, K.,
9. Nákladný automobil, zn. R.,
10. Osobné motorové vozidlo zn. X.,
11. Nákladný automobil, zn. X.,
12. Nákladný automobil-skriňový dodávkový, K.,
13. Nákladný automobil, zn. D.,
14. Príves, zn. M.,
15. Motocykel štvorkolka, zn. B.,
16. Motocykel, zn. M.,

17. Nákladný automobil, zn. V.
18. Nákladný automobil skriňový dodávkový, zn. P.,
19. Osobné motorové vozidlo zn. R.,
20. Prívies nákladný špeciálny, zn. R.,
21. Trojkolka, štvorkolka, zn. E.,

ako aj nehnuteľnosti:

- LV č. XXXX, k. ú. X., dom s. č. XXXX na parc. č. XXXX a parcely registra "C" a to parc. č. XXXX/X zastavané plochy výmera XXmX, parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria výmera 107 m2 pod B2 v celosti
  - LV č. XXXX, k. ú. M., parcely registra „C“, a to parc. č. XXXX/X lesné pozemky výmera 666m2 pod B 206 v 1/260-ti ne,
  - LV č. XXXX, k. ú. M., parcely registra „C“, a to parc. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria výmera 110m2 pod B 3 v 4060/4320-tinách
  - LV č. XXXX, k. ú. M., parcely registra „C“, a to parc. č. XXXX/X ostatné plochy výmera 1603 m2, parcely registra „E“ parc. č. XXXX lesné pozemky výmera 877947m2, parc. č. XXXX lesné pozemky výmera 4686m2 pod B 289 v 1/260-tinách,
  - LV č. XXX, k. ú. M., rekreačná chata s. č. XXX na parc. č. XXXX/X a parcely registra „C“, a to parc. č. XXXXX TTP výmera 73m2, parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria výmera 499 m2, parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria výmera 124 m2, parc. č. XXXX/XX ostatné plochy výmera 98m2, parc. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria výmera 9m2, parc. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria výmera 184m2, parc. č. XXXX/XX ostatné plochy výmera 72m2, parc. č. XXXX/XX ostatné plochy výmera 387m2, parc. č. XXXX/X záhrady výmera 296m2, parc. č. XXXX/X záhrady výmera 295m2, parc. č. XXXX/X záhrady výmera 169m2 pod B 4 v celosti
  - LV č. XXXX, k. ú., parcely registra „E“ a to parc. č. XXXX/X orná pôda výmera 224m2, parc. č. XXXX orná pôda výmera 628m2 pod B5 celosti,
  - LV č. XXX, k. ú. U. Y., parcely registra „E“ a to parc. č. XXX orná pôda výmera 3488m2 pod B42 v celosti,
  - LV č. XXXX, k. ú. Z., parcely registra „E“ a to parc. č. XXX/XXX TTP výmera 4358m2 pod B1 v celosti,
  - LV č. XXXX kat. úz. B., parcely registra „C“, parc. č. XXX/XX lesné pozemky výmera 446m2, parc. č. XXX/X lesné pozemky výmera 67m2, parc. č. XXX/X lesné pozemky výmera 17122m2, parc. č. XXX/X lesné pozemky výmera 2048m2, parc. č. XXX/X lesné pozemky výmera 72317m2, parc. č. XXX/X TTP výmera 1544m2, parc. č. XXX ostatné plochy výmera 1729m2, parc. č. XXX zast. pl. a nádvoria výmera 64m2, parc. č. XXX/X ost. pl. výmera 1540m2, parc. č. XXX/XX ost. pl. výmera 1382m2, parc. č. XXX/XX ost. pl. výmera 478 m2, parc. č. XXX/XX ost. pl. výmera 2989m2, parc. č. XXX/X zasts. pl. a nádvoria výmera 44 m2, parc. č. XXX/X zast. pl. a nádvoria 170m2, parc. č. XXX zast. pl. a nádvoria 8m2, parc. č. XXX/X ost. pl. výmera 7636m2, parc. č. XXX/X ost. pl. výmera 9542m2, parc. č. XXX/X lesné pozemky výmera 190565m2, parc. č. XXX lesné pozemky výmera 32870m2, parc. č. XXX/X lesné pozemky výmera 287224m2, pod B2 v celosti,
  - LV č. XXXX kat. úz. I., parcely registra „C“ č. XXX orná pôda výmera 4459m2, parc. č. XXXX/XX zast. pl. a nádvoria výmera 129m2, parc. č. XXXX/XX zast. pl. a nádvoria výmera 422 m2, parc. č. XXXX/XX zast. pl. a nádvoria výmera 147m2, pod B6 v celosti,
- nadobudne žalovaný v celosti a v pomere k vlastníckym podielom.

Účastníci ďalej dohodli, že ostatné huteľné veci pripadajú do vlastníctva toho účastníka, u ktorého sa v čase podpísania tejto dohody nachádzajú. V dohode bolo konštatované, že záväzky nie sú žiadne.

V závere dohody si účastníci vzájomne potvrdili, že všetky ostatné finančné nároky žalovaného voči žalobkyni sú podpísaním tejto dohody usporiadané a všetky ostatné finančné nároky žalobkyne voči žalovanému sú podpísaním tejto dohody usporiadané. Dohoda bola účastníkmi prečítaná, nimi porozumená a na znak správnosti a súhlasu s jej obsahom podpísaná. Podpisy účastníkov na dohode boli overené dňa 17.01.2012.

Podaním zo dňa 23. januára 2013, ktorým žalobkyňa podala návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žiadala vyporiadať rovnaký predmet (podľa žaloby veci patriace do BSM), ako bol uvedený v Dohode, s výnimkou nehnuteľností nadobudnutých kúpnu zmluvou zo dňa 1.8.2003 a 18.11.2011, zapísaných na LV č. XXX - a s tým, že oproti Dohode žalobkyňa ako predmet BSM označila aj obchodné podiely v spoločnostiach R.

Súd vec právne posúdil podľa ust. § 149 Občianskeho zákonníka, § 150 Občianskeho zákonníka, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka a dospel k nasledovným záverom.

Nakoľko podľa § 149 ods. 3 OZ, môže súd vykonať vyporiadanie BSM na návrh niektorého z manželov iba ak sa vyporiadanie nevykonalo dohodou, súd preto ako predbežnú otázku posudzoval platnosť Dohody.

Súd nezistil rozpor medzi Dohodou o vyporiadaní BSM zo dňa 10.1.2012 a zákonom, preto sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že táto dohoda je neplatná. Súd túto dohodu považuje za platnú, neodporujúcu zákonu, ani dobrým mravom.

Podľa názoru súdu prvého stupňa nesúlad prejavu vôle žalobkyne s jej konaním pri uzavretí Dohody sa jej preukázať nepodarilo. Jej tvrdenie o neznalosti obsahu listín, ktoré podpísala, jednoznačne vyvrátili svedkyne - bývalá notárka a pracovníčka notárskeho úradu, ako aj žalovaný.

Z obsahu žaloby a zmeny návrhu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania majetku bezpodielového spoluvlastníctva manželov z dôvodu, že Dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 10.01.2012 považuje za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a rozpor s § 150 OZ. Za majetok bezpodielového spoluvlastníctva manželov považuje žalobkyňa aj obchodné podiely žalovaného.

Súd pri oboznámení sa s obsahom Dohody zistil, že táto obsahuje aj veci, ktoré netvoria predmet BSM - napr. vlastníkom vozidiel a držiteľom osvedčení je fyzická osoba - podnikateľ X. Z. R., miesto podnikania XXXXX X. O. Z., I. XX, C.: XXXXXXXX. Ak je podnikateľom iba jeden z manželov, podnik nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva, ale do jeho vylučného vlastníctva, keďže ide o vec slúžiacu na výkon jeho povolania.

Z obsahu Dohody ďalej vyplýva, že účastníci nedohodli paritu podielov, nakoľko veci uvedené v Dohode nadobudol iba žalovaný.

Vyššie uvedené konštatovania však nezakladajú neplatnosť Dohody.

Základný pilier československej judikatúry vzťahujúcej sa na BSM (Zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR z 3. februára 1972, sp. zn. Cpj 86/1971, R 42/1972) je čoraz častejšie konfrontovaný s aktuálnym spoločenským vývojom (judikatúra vznikla v čase „silného“ štátu, ktorý vstupoval aj do súkromnoprávných vzťahov snahou regulovať ich).

Po zmene spoločenských vzťahov, za ktorých táto judikatúra vznikala (po roku 1989), prijaté legislatívne zmeny od r. 1990 (novela OZ 509/1991 Zb. a ďalšie), ale najmä rozvíjajúca sa judikatúra reagovala na nevyhnutnú liberalizáciu súkromnoprávných vzťahov tak, že čoraz viac sa znižuje miera ingerencie štátu do týchto vzťahov - vrátane vzťahov plynúcich z BSM.

Aktuálne možno spomenúť rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 147/2011 zo dňa 27. augusta 2013, ktorý zamietol dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. marca 2011 sp. zn. 14 Co 157/2010, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o zrušenie súdneho zmieru uzavretého v konaní o BSM, pričom žalobkyňa zmier schválený súdom považovala za neplatný podľa hmotného práva, pretože ním nebolo vyporiadané celé BSM, do ktorého patrili i ďalšie hnutelné a nehnuteľné veci, pohľadávky a záväzky, nadobudnuté, resp. vzniknuté počas trvania manželstva a dohodnutá peňažná suma, ktorá jej mala byť vyplatená, vyplatená nebola a navyše nepredstavovala ani 10 % z hodnoty celého BSM, čím došlo podľa jej názoru k porušeniu § 150 Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd v odôvodnení citovaného rozsudku inter alia uviedol, že „od účinnosti novely Občianskeho zákonníka zákonom č. 131/1982 Zb. (1. apríla 1983) sa objavili argumenty, že nie je účelné postupovať podľa dovtedajšej súdnej praxe a právna teória pripúšťala výklad, podľa ktorého dohoda o čiastočnom vyporiadaní BSM je platná. Predovšetkým k uvedenému odklonu došlo z dôvodu presadzovania vôle účastníkov vykonať vyporiadanie aj len k jednotlivým veciam patriacim do BSM (čiastočná dohoda).“

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky „Je potrebné rešpektovať vôľu strán, ktoré sú ochotné uzavrieť dohodu týkajúcu sa aj vyporiadania jednotlivých vecí, resp. časti majetku patriaceho do BSM, a to bez ohľadu na zásady uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka. Tieto sa totiž použijú v prípade, keď medzi účastníkmi k dohode nedôjde a je podaný návrh na vyporiadanie BSM súdom, ako i v prípade, keď účastníci sa v uzatvorenej dohode uvedenými zásadami riadia a nedohodnú sa inak.“ Občiansky zákonník, pripúšťajúc dohodu a umožňujúc účastníkom dohodnúť sa o vyporiadaní BSM, tak umožňuje odchýliť sa od ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ je totiž BSM vyporiadávané dohodou, uplatňuje sa pri jej uzatváraní dispozitívna voľnosť účastníkov občianskoprávných vzťahov. Preto dohoda o vyporiadaní BSM, ktorou i prípadne jeden z účastníkov nadobudne podstatne menší podiel, prípadne nenadobudne nič, ani dohoda, ktorá sa netýka celého majetku, ktorý bol v BSM, nie je neplatná pre rozpor s § 150 Občianskeho zákonníka. Vychádza sa totiž z vôle účastníkov ako má byť vyporiadané zaniknuté BSM a pokiaľ dôjde k zhode vôle oboch účastníkov, nemožno dohodu neskôr považovať za neplatnú pre rozpor s § 150 Občianskeho zákonníka. Nemožno ani vylúčiť, že k dohode účastníci pripoja prehlásenie o tom, že nemajú voči sebe ďalšie nároky z BSM.

O správnosti výkladu dotknutých ustanovení OZ najvyšším súdom svedčí aj zákonná fikcia vyporiadania BSM uvedená v § 149 ods. 4 OZ, podľa ktorého ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že ani v tomto prípade nemusí dôjsť k parite podielov (okrem nehnuteľností) - môže nastať situácia, keď jednému z manželov zostanú všetky veci nadobudnuté v rámci BSM len preto, že ich pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva.

Nakoniec, na túto skutočnosť poukázal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď v rozsudku 4 Cdo 147/2011 zo dňa 27. augusta 2013 uviedol, že „ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka sa nakoniec nepoužije ani v prípade, že v zákonom ustanovenej lehote nedôjde k dohode, ani nie je podaný návrh na vyporiadanie BSM na súde. Potom bez ohľadu na zásady uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka platí nevyvrátiteľná právna domnienka ohľadom vyporiadania BSM uvedená v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Že ide o ústavne konformný výklad dotknutých ustanovení OZ, svedčia aj právne vety nálezu Ústavného súdu SR z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 537/2012-37:

Znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie i udržanie spoločnej veci, a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť, aby druhému manželovi, ktorý sa o jeho nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatil určitú finančnú čiastku.

Zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania, a disparita môže byť tak vyjadrená nie iba percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol zaviazaný finančne sa s druhým manželom, pokiaľ ide o túto vec, vyporiadať.

Ústavný súd sa teda stotožnil s právnym názorom uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 2914/99, na ktorý sa v odôvodnení odvolal.

Ústavný súd SR v odôvodnení nálezu z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 537/2012 ďalej konštatoval: „Základnému právu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zodpovedá uplatňovanie zásady prednosti ústavne konformného výkladu, ktorý ústavný súd uplatňuje aj v konaniach o návrhoch fyzických osôb alebo právnických osôb, pričom zdôrazňuje, že z tejto zásady vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp.

plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd (II. ÚS 148/06, IV. ÚS 96/07).“

Poukazujúc na vyššie uvedené, súd vyhodnotil žalobkyňou napadnutú Dohodu ako súladnú so zákonom a po jej konfrontácii s dobrými mravmi súd uvádza, že v konaní bolo preukázané, že účastníci vstupovali do manželstva s úplne odlišnými majetkovými pomermi - žalovaný v čase uzavretia manželstva disponoval nadštandardnými finančnými a majetkovými pomermi plynúcimi z viacročného pôsobenia v zahraničí a dlhoročného podnikania na území SR. Tieto majetkové pomery v čase vzniku manželstva žalovaný preukázal listinnými dôkazmi : čl. 133 kópia kúpnej zmluvy- predávajúci Z., čl. 134 kópia kúpnej zmluvy, predávajúci X. Z. zo dňa 23.10.1998, čl. 135 sa nachádza kópia výpisu z X., a.s. zo dňa 24.3.2000, čl. 137 - výpis z X., a.s. - X. Z. R. z júla 2003 v sume 810.180,48 Sk, čl. 138 - kópia výkazu o majetku a záväzkoch k 31.12.2000, kópia nákup a predaj valút zo dňa 24.09.2003 čl. 195.

Žalobkyňa v konaní nepreukázala, žeby do manželstva vstupovala s významnejšími úsporami, či majetkom.

Žalovaný sa významnou mierou podieľal na zvýšení životnej úrovne žalobkyne a jej detí - uhradil nákladné spoločné dovolenky a dcére žalobkyne finančne pomáhal zvládnuť štúdium na M. - o čom svedčia doklady o vkladoch v hotovosti na účet dcéry žalobkyne.

Žalobca, aj keď nebol biologickým otcom detí žalobkyne, finančne ich zabezpečoval. Samotná žalobkyňa potvrdila, že ich biologický otec si vyživovaciu povinnosť neplnil. Žalovaný súhlasil, aby obidve deti niesli jeho priezvisko.

Poukazujúc na vyššie uvedené, súd vyhodnotil žalobkyňou napadnutú Dohodu ako súladnú s dobrými mravmi.

Súdu zostávalo následne posúdiť, či obchodné podiely na obchodných spoločnostiach:

R., zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel Sro, vložka číslo: XXXXX/P a Z., zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel Sro, vložka číslo: XXXXX/P, patria do BSM, alebo nie.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalovaný nadobudol 100 % obchodný podiel na obchodnej spoločnosti R., ešte v čase pred uzavretím manželstva do výlučného vlastníctva, a preto nemôže byť predmetom vypořádania BSM, nakoľko nie je jeho súčasťou.

O. z úplného výpisu z obchodného registra spoločnosti Z., registrovanej v oddieli Sro, Vložka číslo: XXXXX/P, vyplývalo, že žalovaný za trvania manželstva zväčšil rozsah svojho obchodného podielu (nadobudnutého však pred uzavretím manželstva), súd si vyžiadal zmluvu o prevode obchodného podielu, na základe ktorej v období 7.8.2003 - 7.7.2010 žalovaný zväčšil rozsah svojho obchodného podielu na spoločnosti T and B, s.r.o..

Vykonanými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalovaný nadobudol 80% obchodný podiel spoločnosti T and B, s.r.o., do výlučného vlastníctva rovnako v čase pred uzatvorením manželstva, preto tento obchodný podiel v tejto spoločnosti, rovnako nepatrí do BSM.

Zo zmluvy o prevode obchodného podielu obchodnej spoločnosti Z. zo dňa 01.07.2005 vyplýva, že žalovaný nadobudol obchodný podiel predstavujúci 20 % na základnom imaní spoločnosti, zodpovedajúci vkladu spoločníka 40.000,- SK (čl. 110).

Podľa § 114 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Každý spoločník môže mať iba jeden obchodný podiel. Pokiaľ sa spoločník zúčastňuje ďalším vkladom, zvyšuje sa jeho obchodný podiel v pomere zodpovedajúcom výške ďalšieho vkladu.

Práve pre účinky vyššie citovaného ustanovenia (každý spoločník môže mať iba jeden obchodný podiel), ani zvýšenie rozsahu jeho obchodného podielu nie je predmetom BSM.

V tom prípade prichádza do úvahy jedine kompenzácia druhému manželovi za finančné prostriedky, použité na navýšenie obchodného podielu spoločnosti toho manžela, ktorý je spoločníkom. Toto ale prichádza do úvahy iba vtedy, ak navýšenie podniku jedného z manželov v obchodnej spoločnosti bolo financované zo spoločných prostriedkov.

V prejednávanej veci žalovaný preukázal, že bezprostredne pred uzavretím zmluvy o prevode obchodného podielu obchodnej spoločnosti Z., získal finančné prostriedky (460 tis. Sk) z predaja bytu, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve, z ktorých uhradil kúpnu cenu uvedenú v zmluve o prevode obchodného podielu (40 tis. Sk - čl. 110).

Často citovaná judikatúra - rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 168/2005 (zverejnené ZSP, č. 3/2007, str. 82, R 27/2007) definuje obchodný podiel ako účasť spoločníka spoločnosti a z nej plynúce práva a povinnosti. Podiel sa oceňuje mierou účasti spoločníka na čistom obchodnom majetku spoločnosti (§ 61 ods. 1 OBZ). Obchodný podiel je majetkovým právom ocniteľným v peniazoch, je hodnotou, ktorá je obchodovateľná. Takúto povahu má obchodný podiel už od svojho vzniku. Podľa vyššie citovaného judikátu - obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Súd považuje za potrebné upozorniť na rozdielnú situáciu v prejednávanej veci - obchodné podiely v spoločnostiach s ručením obmedzeným boli nadobudnuté žalovaným pred uzavretím manželstva - preto nemôžu byť súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 10 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 10 ods. 6 vyhl. 655/2004 Z.z. vo veciach vporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je tarifnou hodnotou polovica hodnoty všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vporiadania.

Podľa § 10 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 1.000.000,- € je 2.425,17 €.

Podľa ust. §-u 16 ods. 3, vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., paušálna náhrada vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby - 7,81 € za úkony v roku 2013, 8,39 € za úkony v roku 2015.

Trovy konania boli advokátom žalovaného uplatnené takto:

17.10.2013	Príprava a prevzatie	2.425,17 €
15.08.2014	Doplnenie (neúčtovaný úkon)	
27.01.2015	účasť na pojednávaní	2.425,17 €
09.03.2015	Zhrnutie	2.425,17 €
12.03.2015	účasť na pojednávaní	2.425,17 €
18.05.2015	Vyjadrenie k podaniu žalobkyne	2.425,17 €
26.05.2015	účasť na pojednávaní	2.425,17 €
02.03.2015	Predloženie dokladov	2.425,17 €
17.06.2015	účasť na pojednávaní	2.425,17 €

Spolu:	19.401,36 €
- režijný paušál r. 2013 7,64 € x 1 úkon	7,64 €
- režijný paušál r. 2015 8,39 € x 7 úkonov	58,73 €
Spolu:	66,37 €

Základ dane	19.467,73 €	
DPH 20%	3.893,55 €	
Trovy právneho zastúpenia uplatnené spolu		23.361,28 €

Súd právnenému zástupcovi žalovaného nepriznal odmenu za právny úkon zo dňa 9.3.2015, označeného ako „zhrnutie“ vo výške 2.425,17 € a k nemu prislúchajúci režijný paušál za rok 2015 v sume 8,39 € z dôvodu, že tento úkon súd nepovažoval za účelný.

Súd priznal advokátovi žalovaného režijný paušál za rok 2013 v ním uplatnenej výške 7,64 € (režijný paušál za rok 2013 bol v sume 7,81 €).

Trovy právneho zastúpenia žalovaného tak predstavujú sumu 20.441,- €, odpočítajúc z vyššie vyčíslených trov vo výške 23.361,28 €, úkon v sume 2.425,17 €, režijný paušál v sume 8,39 €, a aj DPH zo sumy 2.433,56, t. j. 486,71 €.

Žalobkyňa v podanom odvolaní navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolateľky, konanie pred súdom prvého stupňa malo vady spočívajúce v postupe súdu, keď uznesením zo dňa 17.10.2013 rozhodol, že konanie o návrhu žalobkyne na vyporiadanie BSM vylúčil na samostatné konanie. V rámci zásady hospodárnosti a účelnosti bolo povinnosťou súdu rozhodnúť v spoločnom konaní aj o návrhu o platnosti, resp. neplatnosti Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 10.01.2012 (ďalej len „Dohoda“), a to ako o predbežnej otázke, čiže bez toho, aby súd o tom vydal písomné rozhodnutie. Došlo k prietahu v konaní postupom súdu v rozpore s ust. § 100 ods. 1 O.s.p.

Žalobkyňa sa nestotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že „Dohoda“ je platná, neodporujúca zákonu, ani dobrým mravom.

Keďže pri podpise tejto „Dohody“ žalobkyňou uvedená „Dohoda“ žalobkyňi prečítaná nebola, je podľa názoru žalobkyne taký právny úkon neplatný, lebo nemá náležitosti, ktoré vyžaduje zákon. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný a na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že vo výpovedi svedkyne, notárky z notárskeho úradu sa vyskytli rozpory. Na jednej strane notárka potvrdila, že pri podpisovaní Dohody účastníkmi konania nebola na pracovisku, na strane druhej na otázku sudkyne odpovedala, že pri podpisovaní dohody bola prítomná, lebo ona ju čítala. Ďalším rozporom podľa názoru odvolateľky je výpoveď svedkyne, že dohodu osobne vypracovala oproti tvrdeniu svedkyne, že neeviduje veci, ktoré nie sú vo forme notárskej zápisnice, po tom, čo žalobkyňa prišla na notársky úrad pýtať od nej túto vypracovanú Dohodu.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 26.05.2015 požiadal súd o doplnenie do zápisnice z pojednávania zo dňa 12.03.2015 v tom smere, aby sa výpoveď notárky doplnila o jej odpoveď „Dohoda je v poriadku, na paragrafoch vôbec nezáleží“ a výpoveď notárskej koncipientky „Dohodu som nečítala sebe, ani účastníkom konania“. Rozpor s dobrými mravmi preukazuje samotný obsah tejto „Dohody“ a konečné rozdelenie majetku. Na základe tejto „Dohody“ všetok hnuiteľný a nehnuteľný majetok nadobúda do výlučného vlastníctva len jeden z manželov. Ide pritom o majetok značnej hodnoty. Žalobkyňa pritom žila so žalobcov v spoločnej domácnosti 18 rokov, a z toho 8 rokov v manželstve.

Čo sa týka záveru súdu prvého stupňa, že „Dohoda“ neodporuje zákonu, s týmto záverom podľa názoru odvolateľky nemožno súhlasiť z nasledovných dôvodov.

Z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že vyporiadanie BSM sa má a musí vykonať podľa zákonných zásad uvedených v ust. § 150 Občianskeho zákonníka, a to vo všetkých prípadoch, s výnimkou vyporiadania BSM priamo zo zákona, keďže Občiansky zákonník pre takýto prípad v ust. § 149 ods. 1 obsahuje osobitné zásady vyporiadania. Zásadne je potrebné dodržiavať pravidlá dané v ust. § 150 Občianskeho zákonníka tak, ako to požaduje ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje ako na vyporiadanie dohodou, tak aj na vyporiadanie súdom.

Zo znenia ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepochybne vyplýva, že ide o ust. jednoznačne obsahujúce príkaz, a to príkaz kategoricky vyjadrený výrazom „vykoná sa“ a teda, že ide o kogentnú normu, od ktorej sa manželia, alebo bývalí manželia pri vyporiadaní BSM na základe svojich prejavov vôbec odchyliť nemôžu, a teda nemôžu vyporiadať svoje BSM bez ohľadu na zásady uvedené v ust. § 150 Občianskeho zákonníka.

Vyššie uvedený právny názor o povinnosti manželov alebo bývalých manželov vyporiadať ich zaniknuté BSM dohodou podľa zásad uvedených v ust. § 150 Občianskeho zákonníka obsahuje nielen právna teória, ale aj súdne rozhodnutia, pričom možno konštatovať, že ide o ustálený právny názor.

Odvolateľka ďalej v podanom odvolaní pripúšťa, že „odklon od zásady rovnosti podielov predstavuje v praxi nedocenený nástroj, ktorý umožňuje súdom naplniť v sporoch o vyporiadanie BSM základný postulát, ktorým je pri rešpekte k účinnej právnej úprave rozumné a spravodlivé usporiadanie právnych vzťahov a ... ktorý musí byť odôvodnený individuálnymi okolnosťami“, avšak v danej veci „Dohoda“ neobsahuje žiadne dohodnuté zásady vyporiadania BSM.

Aj keď judikatúra pripúšťa možnosť odklonu od rovnosti podielov a uplatnenie disparity, takýto postup však označuje za „výnimočný“, ktorý musí byť odôvodnený individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu.

Odvolateľka poukazuje aj na skutočnosť, že do BSM patria aj iné majetkové práva. Medzi takéto práva patria aj obchodné podiely. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že 20 % podiel obchodnej spoločnosti Z., bol nadobudnutý za trvania manželstva. Ustálená judikatúra súdov potvrdzuje, že ak je obchodný podiel spoločnosti nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, stáva sa súčasťou BSM.

Napokon žalobkyňa namietala výšku základnej sadzby tarifnej odmeny ustálenú súdom prvého stupňa pre výpočet náhrady trov konania. Podľa jej názoru, ak súd žalobu zamietol z dôvodu, že v rámci predbežnej otázky posúdil platnosť „Dohody“, mal pri priznaní trov konania postupovať podľa ust. § 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2014 Z.z.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Okrem iného zvýraznil, že súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní riadil zákonnými ustanoveniami a všeobecne rešpektovanou judikatúrou. Zisťoval existenciu BSM a v tejto súvislosti posúdil uzavretú Dohodu o vyporiadaní BSM ako platnú. Nenastalo žiadne porušenie ústavných práv žalobkyne.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

K odvolacím námietkam žalobkyne sa žiada uviesť nasledovné.

Na odvolateľkou vytýkané procesno-právne vady v konaní pred súdom prvého stupňa týkajúce sa hospodárnosti a účelnosti konania, odvolací súd nemohol prihliadať, keďže v zmysle ust. § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. O tento prípad v danom konaní nešlo.

K námietke žalobkyne, že „Dohoda“ je neplatná, keďže žalobkyni pri podpise nebola prečítaná, odvolací súd z dôvodu akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia tohto názoru nemôže zaujať relevantné stanovisko.

Bolo povinnosťou žalobkyne v tomto konaní svoje tvrdenie o nesúlade prejavu vôle s jej konaním pri uzavretí „Dohody“, jej tvrdenie o neznalosti obsahu listín, ktoré podpísala preukázať.

Dôkaz slúži na preukázanie skutočností, ohľadne ktorých procesná strana nesie dôkazné bremeno a protidôkaz je prostriedkom na vyvrátenie dôkazu a prislúcha strane, ktorá nie je dôkazným bremenom zaťažaná. Dôkaz je úspešne uskutočnený, ak vedie k poznatkom o tak vysokom stupni pravdepodobnosti určitého tvrdenia, že ho možno považovať za prakticky isté. Súd v tomto prípade nadobúda vnútorné presvedčenie o pravdivosti tvrdenia.

Naproti tomu protidôkaz nemusí byť úspešne uskutočnený až vtedy ak je na úrovni praktickej istoty preukázaná nepravdivosť určitého tvrdenia, ale je úspešne vykonaný už vtedy, ak sa podarilo znížiť pravdepodobnosť napadnutých tvrdení pod úroveň praktickej istoty o ich pravdivosti. Protidôkaz teda celkom splní svoju funkciu, ak vedie k spochybneniu týchto tvrdení. Naproti tomu funkcia dôkazu je splnená len vtedy, ak boli získané poznatky celkom jednoznačné a bez pochybností.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa prijal správny záver, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že tvrdenie žalobkyne o neznalosti obsahu listín, ktoré podpísala jednoznačne vyvrátili svedkyne. Treba v tejto súvislosti uviesť, že postačovalo znížiť pravdepodobnosť týchto tvrdení žalobkyne pod úroveň praktickej istoty o ich pravdivosti, k čomu podľa názoru odvolacieho súdu došlo.

Čo sa týka možnosti nerovného vyporiadania a disparity, v tomto smere odvolací súd poukazuje na presvedčivé odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Rovnako poukazuje na správne odôvodnenie vo vzťahu k vyhodnoteniu otázky o súladnosti uzavretej „Dohody“ s dobrými mravmi a otázky obchodných podielov na obchodných spoločnostiach. So záverom súdu, že za situácie, keď obchodné podiely v spoločnostiach s ručením obmedzeným boli nadobudnuté žalovaným pred uzavretím manželstva, tieto nemôžu byť súčasťou BSM sa odvolací súd stotožňuje.

Predmetom tohto konania je vyporiadania BSM.

Podľa ust. § 10 ods. 6 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je tarifnou hodnotou polovica hodnoty všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vyporiadania.

Skutočnosť, že súd žalobu o vyporiadanie BSM zamietol z dôvodu, že v rámci predbežnej otázky posúdil platnosť „Dohody“, túto dohodu považuje za platnú, neodporujúcu zákonu, ani dobrým mravom, vo vzťahu k náhrade trov konania je podľa názoru odvolacieho súdu bez právneho významu.

Predmet vyporiadania v tomto konaní určila žalobkyňa v návrhu na vyporiadanie BSM doručenom súdu 25.01.2013, v ktorom žiadala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej na finančné vyrovnanie sumu 1.000.000,- eur.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a z toho dôvodu úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 2.920,27 eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalovaného za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu doručeného súdu 21.09.2015) vo výške 2.425,17 eur (§ 10 ods. 1, § 10 ods. 6 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), režijného paušálu za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2015 vo výške 8,39 eur a 20 % DPH vo výške 486,71 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.